

JORGE BORONAT

ipravy

5

CEZROČNÉ
OBDOBIE
9. – 17. TÝŽDEŇ

*ipray*⁵

CEZROČNÉ
OBDOBÍ
9. – 17. TÝŽDEŇ

JORGE BORONAT

i pravy

5

CEZROČNÉ
OBDOBIE
9. – 17. TÝŽDEŇ

*Modlite sa
s evanjeliom*

 ZACHEJ.sk

Copyright © Jorge Boronat
All rights reserved.

Z anglického originálu: *iPray with the Gospel*

Vydal © Zachej.sk, 2026
Grafika © Lýdia Valter

Preklad: Zachej.sk
Lektor prekladu: Pavol Petrík
Jazyková korektúra: Michaela Gočalová

Evanjeliové texty sú použité z Lekcionárov I. – IV.
so súhlasom Liturgickej komisie Konferencie biskupov
Slovenska, prot. č. 2383/2025 vydaný v Rožňave
3. septembra 2025.

Súradnice evanjelií sú uvedené podľa liturgického
kalendára, avšak samotné texty evanjelií sú autorom
krátené.

ISBN 978-80-8211-969-8

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie
sa nesmie reprodukovat' v žiadnej podobe ani žiadnym
spôsobom (elektronicky, mechanicky, fotokópiami ani iným
spôsobom) bez súhlasu vlastníka autorských práv.

Séria *iPray* pozostáva zo siedmich zväzkov:

iPray 1

Adventné a Vianočné obdobie

iPray 2

Cezročné obdobie 1. – 8. týždeň

iPray 3

Pôstne obdobie

iPray 4

Veľkonočné obdobie

iPray 5

Cezročné obdobie 9. – 17. týždeň

iPray 6

Cezročné obdobie 18. – 26. týždeň

iPray 7

Cezročné obdobie 27. – 34. týždeň

AKO PRISTUPOVAŤ K MODLITBE

Niekoľko užitočných tipov predtým, ako sa začnete modliť.

→ **Môžeme sa modliť?**

Teda rozprávať sa s Bohom?

Samozrejme! Boh nás stvoril, aby sme boli jeho priateľmi, a priatelia sa rozprávajú. Na vnútornú modlitbu nepotrebujeme žiadne školenie. Neexistuje žiadna štandardná metóda.

→ **Ako máme začať?**

Môžete začať *úvodnou modlitbou*, aby ste sa naladili. Potom sa s ním jednoducho začnite rozprávať. Ako učil svätý Josemaría Escrivá, ide len o to, aby ste začali rozhovor. Radí: „Neviete, ako sa modliť? Postavte sa do Božej prítomnosti a hneď, ako poviete: ‚Pane, neviem sa modliť!‘, môžete si byť istí tým, že už ste začali.“

→ **Čo máme potom robiť?**

Môžete *čítať evanjelium a komentáre v iPray*. Môžu vám poskytnúť podnet na tému modlitby. Ale pamätajte: najdôležitejšiu časť vašej modlitby v tejto brožúrke nenájdete. Podstatné je to, čo mu hovoríte, a najmä to, čo on hovorí vám.

→ **O čom máme hovoriť?**

O všetkom! „O ňom, o sebe: o radoostiach, smútkoch, úspechoch a neúspechoch, ušľachtilých ambíciách, každodenných starostiach, slabostiach. A o vďakvyzdaniach a prosbách, o láske a zadostúčinení“ (svätý Josemaría).

→ **Ako modlitbu ukončiť?**

Na konci modlitby môžete požiadať Pannu Máriu o pomoc; mali by ste tiež poďakovať Pánovi za tento dialóg. Ak chcete, môžete skončiť *záverečnou modlitbou*.

ÚVODNÁ A ZÁVEREČNÁ MODLITBA PODĽA SVÄTÉHO JOSEMARÍU ESCRIVÁ

Svätý Josemaría Escrivá (1902 – 1975), zakladateľ Opus Dei, zanechal veriacim dve jednoduché, ale veľmi hlboké modlitby, ktoré odporúčať modliť sa na začiatku a na konci osobného rozjímania či duchovných cvičení. Dodnes sa používajú ako osvedčený spôsob, ako sa sústrediť na Božiu prítomnosť a zveriť mu ovocie modlitby.

Úvodná modlitba

Pane a Bože môj, pevne verím, že si tu prítomný, že ma vidíš a počuješ. S hlbokou úctou sa ti klaniam. Prosím ťa o odpustenie mojich hriechov a o milosť plodného prežitia tohto času modlitby. Nepoškvrnená Matka, svätý Jozef, môj ochranca, môj anjel strážny, orodujte za mňa.

Záverečná modlitba

Ďakujem ti, Bože môj, za dobré predsavzatia, pohnútky a vnuknutia, ktorými si ma obdaril pri tomto rozjímaní. Prosím ťa o pomoc, aby som ich uviedol do života. Nepoškvrnená Matka, svätý Jozef, môj ochranca, môj anjel strážny, orodujte za mňa.

CEZROČNÉ OBDOBIE

Deviata až sedemnásť nedeľa
v Cezročnom období

Evanjelium Mt 7, 21 – 27

„Nie každý, kto mi hovorí: ‚Pane, Pane,‘ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: ‚Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?‘ Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosťou!“

Tvoje poslanstvo, Ježišu, je jasné: samotné odriekanie modlitieb nám lístok do neba nezabezpečí. Do neba sa „neprekecáme“. Treba doň vojsť – a to tak, že žijeme to, čo hovoríme. V *Knihe Samuelovej* čítame príbeh o kráľovi Saulovi, ktorý upadol do nemilosti. Boh mu prikázal bojovať proti Amalekitom a z koristi si nič nenechať. Saul splnil prvý príkaz, ale nie druhý – ponechal si zvieratá, aby nimi nasýtil svoje vojsko. Keď sa ho na to Samuel pýtal, Saul tvrdil: „Poslúchol som Pána.“ Samuel mu odpovedal: „Prečo teda počujem bľačanie oviec?“ Ups! Saulove slová zneli zbožne, no jeho skutky ho prezradili.

„Nie každý, kto mi hovorí: ‚Pane, Pane,‘ vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca.“ Takže modliť sa „Pane, Pane“ je dobré,

ale konať to, čo Pán žiada, je nevyhnutné. Dobrým Ježišovým učeníkom sa nestanem tým, že to o sebe hovorím, ani tým, že opakujem jeho meno – stanem sa ním tým, že sa ako učeník správam. Je možné mať Ježiša na perách, no nie v srdci a skutkoch. Sám som sa už viackrát ocitol v rušnej mestskej premávke, kde ma obťažoval nahnevany, kričiaci a nezdvorilý vodič iného auta, ozdobeného nálepkou „Ježiš ťa miluje“ alebo s ružencom zaveseným na spätnom zrkadle.

Modliť sa ako kresťan, ale nežiť ako kresťan je ako šiť bez nite, pripraviť si dobrú kávu v kávovare Nespresso bez vloženia kapsuly alebo snažiť sa vyprať bielizeň s množstvom pracieho prášku, ale bez vody... Svätý Josemaría napísal: „Ako veľmi by som si želal, aby tvoje správanie bolo také, že by ľudia pri pohľade na teba alebo keď ťa počujú hovoriť, povedali: Tento človek číta život Ježiša Krista.“

*Mária, moja nepoškvrnená Matka,
nech ma ľudia podľa mojich skutkov
vždy spoznávajú ako dobrého učeníka
tvojho Syna.*

Evanjelium Mk 2, 23 – 3, 6

Potom znova vošiel do synagógy. Tam bol človek s vyschnutou rukou. A oni naň striehli, či ho v sobotu uzdraví, aby ho mohli obžalovať.

Tu povedal človeku s vyschnutou rukou: „Staň si do prostriedku!“ A tamtých sa opýtal: „Slobodno robiť v sobotu dobre alebo zle, zachrániť život alebo zničiť?“ Ale oni mlčali. S hnevom si ich premeral a bol zarmútený nad zaslepenosťou ich srdca.

Pozrel si sa na nich, Ježišu, so zármutkom nad tvrdosťou ich sŕdc. Úbožiaci! Kráčali životom takí presvedčení o svojej pravde! Vedeli, čo je zakázané. Ale keď si sa ich spýtal: „Slobodno robiť v sobotu dobre alebo zle, zachrániť život alebo zničiť?“, mlčali ako mačka Nefertiti. Nevedeli, čo je dovolené. Len to, čo nie je. Takže najlepšia možnosť bola: nerobiť nič.

Edmund Burke napísal: „Jediné, čo je potrebné na víťazstvo zla, je, aby dobrí ľudia nerobili nič.“ Mlčať ako farizeji a ako tí, ktorí stáli pred nimi. Farizeji mali moc, chodili v skupinách ako kojoti a ľudia sa im neodvážili protirečiť. Keď vypočúvali rodičov slepého – pamätáte sa? – báli sa prehovoriť. Povedali im: „Opýtajte sa jeho, má svoj vek.“

V roku 1786 začal William Wilberforce aktívne pôsobiť v hnutí za zrušenie otroctva. V roku 1789 predložil v Dolnej snemovni britského parlamentu dvanásť rôznych návrhov proti obchodu s otrokmi. Všetky boli zamietnuté. Wilberforce však nepoľavil a skúšal to znova v rokoch 1791, 1792, 1793, 1797, 1798, 1799, 1804 a 1805. Všetky návrhy boli zamietnuté. Zároveň čelil prenasledovaniu zo strany tých, ktorí na obchode s otrokmi zarábali. Prenasledovali ho a tiež jeho rodinu, prácu... Spoločenský tlak bol dusivý. Ale on sa nepodvolil. Povedal: „Moje utrpenie je ničím v porovnaní s utrpením otrokov.“ Zvyšok príbehu poznáte. Wilberforce je dnes hrdinom ako Lincoln, pretože odolal „woke“ kultúre svojej doby.

*Nepoškrvnená Matka,
nech sa tvoje deti nikdy nepodvolia tlaku tých,
ktorí by boli radšej, keby nerobili nič.*

Evanjelium Lk 7, 1 – 10

Stotník... poslal k nemu židovských starších s prosbou, aby prišiel a sluhu mu zachránil. Oni prišli k Ježišovi a naliehavo ho prosili: „Zaslúži si, aby si mu to urobil, lebo miluje náš národ; aj synagógu nám postavil.“ Ježiš teda išiel s nimi. A keď už nebol ďaleko od domu, stotník poslal k nemu priateľov s odkazom: „Pane, neunúvaj sa, lebo nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Preto som sa ani nepokladal za hodného ísť k tebe.“

Stotník poslal niektorých „židovských starších“, aby ťa, Ježišu, prosili o zázrak. A keď si sa priblížil k jeho domu, poslal k tebe ďalšiu skupinu priateľov, aby s tebou hovorili. Sám stotník vysvetľuje prečo: „Pane, nie som hoden, aby si vošiel pod moju strechu. Preto som sa ani nepokladal za hodného ísť k tebe.“ Necítil sa hodný prijať ťa, Ježišu, do svojho domu, ba ani hovoriť s tebou tvárou v tvár. Preto poslal priateľov, s ktorými by si sa možno cítil slobodnejšie. Presne to robíme aj my, keď prosíme anjelov alebo svätých, aby sa za nás prihovárali: sú to naši priatelia, ktorí sú k Bohu bližšie a môžu sa za nás prihovárať.

Vieme, že ty, Ježišu, vždy počúvaš naše modlitby. No máme pokoru stotníka, keď predpokladáme, že príhovor tých, ktorých miluješ a ktorí sú ti bližšie, môže mať väčšiu váhu. Nie je to to isté, keď sa modlí jeden človek, ako keď spolu volá jedna duša za druhou – celé vojsko duší – na ten istý úmysel. Ako si nás ty, Ježišu, učil: „Ak sa dvaja z vás na zemi jednomyselne zhodnú v prosbe o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach.“ Nuž – a čo ak namiesto dvoch je to dvetisíc? Alebo dvadsaťtisíc? Alebo dva milióny? A nejde len o čísla... Títo orodovníci – svätí a anjeli – sú duše, ktoré sú veľmi blízko tvojmu srdcu, Ježišu.

Viete si predstaviť, čo by sa bolo stalo, keby stotník neposlal niektorých „židovských starších“, ale Pannu Máriu, svätého Jozefa, svätého Michala a... povedzme, desať miliónov anjelov a všetkých apoštolov, Máriu Magdalénu, Martu, Máriu a Lazára, a všetkých najlepších Ježišových priateľov, a svätú Katarínu, svätú Teréziu a...? Chápete, kam tým mierim.

*Mária, moja nepoškvrnená Matka,
daj, aby som sa vždy modlil s pokorou stotníka;
aby som vždy hľadal tvoj príhovor
i príhovor dobrých priateľov tvojho Syna, Ježiša.*

PONDELOK 9. TÝŽDŇA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Evanjelium Mk 12, 1 – 12

Potom im začal hovoriť v podobenstvách:
„Istý človek vysadil vinicu. Obohnať ju plotom,
vykopal jamu a postavil vežu. Potom ju prenajal
vinohradníkom a odcestoval. V stanovenom čase
poslal k vinohradníkom sluhu, aby od nich pre-
vzal podiel úrody z vinice... Poslal ďalšieho,
toho zabil. A ešte mnoho iných: niektorých zbili,
iných pozabíjali.“

Títo ľudia dostali vinicu a všetko, čo potrebovali na to, aby prinášali ovocie: vinič, ohradu, lis, vežu... Nebolo to ich vlastníctvo, ale rozhodli sa ponechať si vinicu pre seba namiesto toho, aby odovzdali úrodu svojmu pánovi. Bolo im zverené niečo, čo im nepatrilo, no zabili dediča a pokúsili sa získať jeho vlastníctvo. Napokon im nezostane nič iné ako vina; majiteľ sa ich zbaví a ich úlohu zverí iným. Tak ako týmto nájomcom, aj nám Boh zveril určitú úlohu a dal nám na jej vykonávanie rôzne talenty. A aj my môžeme byť pokúšaní používať svoje talenty ako svoje vlastníctvo a zbierať ovocie len pre seba.

V roku 1723 obhajoval na neapolskom súde svojho klienta brilantný právnik. Bol to inteligentný mladík s dvomi doktorátmi, ovládal niekoľko jazykov, mal talent na hudbu, umenie a politiku, a veľmi

úspešnú právnickú kariéru. Za osem rokov neprehral jediný proces. Tentoraz obhajoval Dr. Orsiniho a šikovne predniesol argumenty o nevine svojho klienta. Myslel si, že už má prípad vyhratý, keď prokurátor predložil dokument, ktorý úplne rozbil všetky jeho tvrdenia. Jeho klient ho podviedol. Bol hlboko ponížený a musel si priznať chybu.

Neskôr sa však nad celým svojím životom zamyslel: všetky svoje talenty dával do služby nesprávnym veciam. Po dlhom rozlišovaní bol v roku 1726, vo veku 30 rokov, vysvätený za kňaza. Napokon založil Kongregáciu Najsvätejšieho Vykupiteľa (redemptoristov) a svoje talenty vložil do kázania a učenia, pričom napísal viac než sto kníh. Svätý Alfonz z Liguori je dnes učiteľom Cirkvi. Bezpochyby mal talenty. A Boh dobre vedel, na čo mu majú slúžiť.

*Panna Mária, Matka dobrej rady,
pomôž mi odovzdať svoje talenty
do služby nášmu Pánovi
a rozpoznať jeho plán pre môj život.*

UTOROK 9. TÝŽDŇA V CEZROČNOM OBDOBÍ

Evanjelium Mk 12, 13 – 17

K Ježišovi poslali niekoľko farizejov a herodíánov, aby ho podchytili v reči. Tí prišli a povedali mu: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a neberieš ohľad na nikoho, nehľadáš na osobu človeka, ale podľa pravdy učíš Božej ceste. Slobodno platiť cisárovi daň, či nie? Máme platiť, či nemáme?“

Ale on poznal ich prefíkanosť a povedal im: „Čo ma pokúšate?! Prineste mi denár, nech sa naň pozriem!“ A oni priniesli. Spýtal sa ich: „Čí je tento obraz a nápis?“

Oni mu odpovedali: „Cisárov.“

A Ježiš im povedal: „Čo je cisárovo, dávajte cisárovi, a čo je Božie, Bohu.“ I obdivovali ho.

Šikovná pasca, však? Keby Ježiš povedal: „Áno, platte cisárovi,“ Židia by ho považovali za zradcu. Keby povedal: „Nie, nemusíte,“ zatkli by ho za neposlušnosť voči rímskej vrchnosti. Ale jeho odpoveď bola ešte šikovnejšia: ďalší prešľap do zbierky „epických zlyhaní farizejov“.

Niektorí si myslia, že Ježiš tým rozdelil svet na dve časti: jednu pre Boha a druhú pre „normálny“ život.

Existuje jeden vtipný príbeh o človekovi, ktorý sa túlal po horách a stretol pastiera obklopeného stovkami oviec. Spýtal sa ho: „Sú všetky tieto ovce vaše?“ Pastier bez zaváhania odpovedal: „Tie čierne sú.“ „A tie ostatné?“ spýtal sa muž znova. „Aj tie,“ odvetil pastier s kamennou tvárou.

Aj Ježiša sa pýtali: „Bohu alebo cisárovi?“ On odpovedá: „Bohu aj cisárovi.“ Som jeden človek a čnosti sa nedajú žiť len „čiastočne“. Keď Ježiš hovorí o láske, hovorí: „Miluj Boha a miluj blížneho.“ Ak nemiluješ Boha, nemôžeš milovať človeka; a naopak. Ak miluješ, miluješ všetkých. Rovnako je to so spravodlivosťou: „Daj Bohu, čo mu patrí, a daj aj druhým, čo im patrí.“ Ak si spravodlivý, si spravodlivý ku všetkým (vrátane Boha). Nemôžeme byť dobrými kresťanmi, ak nie sme dobrými občanmi.

To sa nazýva „jednota života“: očakávame, že dobrý manžel bude aj dobrým otcom, dobrý otec bude dobrým synom, dobrý syn bude dobrým bratom, dobrý sudca bude dobrým susedom a dobrý kresťan bude vždy aj dobrým občanom.

*Mária, Matka moja,
pomôž mi rásť v jednote života,
žiť čnosti naplno a byť vždy ten istý –
verný a pravdivý.*